

KELET.

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetési díjak

Hatszor hasznosított gármond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb
hirdetéseknél külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppellik Alajos Städt Stubenbastei Nr. 2. (Eck-
haus den Wollzeile 36.) Haasensteint et Volger (Wallfisch-
gasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapest.
Haasensteint és Volger hirdetés köv. irodája. Weiss mér
hirdetéseket felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest
„Korvetár 5. sz.

Nyitóléti cikkek

garmond sora után 26 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Szerkesztői szállítás:

Főtér 4-ik számú háza a lap szellemi részét illető közlemények, czímzendők.

AZ ÉRTÉKESEB CZIKKEK DNÁZTATNAK.

Kéziratok nem adatnak vissza.

A mi megyeink.

Ugy mondják, a tények többet tudnak
beszélni, jobban tudnak batin, mint a köte-
tek. Legyen a mai vezércikk egy pár tény
és pár sorban beszéljen hasáboik helyett.

Sok mindenben keresik az ország nyo-
morát. Azt hisszük, legokosabb magunkban
keresni; legtöbbet, legközelebb magunkban ka-
punk, például a többek közt közigazga-
tásunkban. Megérdemli, hogy a lap hom-
lokán álljon, a mit az csinál.

Tudvalevőleg hazánk legüdvösebb, leg-
magasabb törvénye az ipar fejlesztésére
irányul. Minden munkás ember kezébe akar
ez adni naponta egy-egy darab kenyeret. Meg-
indultak tehát Kolozsvárt is a jobb érzésű
emberek és egész Erdélyre nézve egy házi
ipar és iparfejlesztő együletet akar-
nak alakítani. Magyarország összes felföldi
megyéi testületileg beléptek az ilyen Király-
hágóntul egyletekbe. Felkérték tehát a mi
alapítóink is három negyed évvel ezelőtt a
kolozsvári iparkamara területén levő megyé-
ket a belépésre. És ezek mit csináltak?

Ime Maros-Tordamegye derék közigaz-
gatása: Az alispán egy fél év mulva az utó-
lagos megürgetésre azt feleli, hogy a me-
gyének nincs rá pénzalapja. (Megjegyzendő,
hogy Pozsonymegyének határozata másolatban
neki is megküldetett s ebben az áll, hogy az
adó mellett 100 lakosú község 1 frtot,
200 lakosú 2 frtot, 300 lakosú 3 frtot tar-
tozik évenként fizetni az egyletnek.)

Ime Szolnok-Dobokamegye derék köz-
igazgatása: Ez lelkesül az eszméért, de a he-
lyett, hogy a megye a községekre nézve köte-
lezőleg határozza, azt igéri, hogy megkeresi
egyenként a községeket. Természetesen nem
történt semmi.

Ime Alsó-Fehér, Beszterce-Naszód, Kis-
Küküllőmege derék közigazgatása: Három-
negyed év alatt a megszüretés daczára 16
derék kolozsvári polgár kérelmére, Kolozs-
megye főispánjának hivatalos felszólítására
a lehazafiasabb ügyben egy szót sem vá-
laszolt.

Kolozs és Torda-Aranyosmege beléptek
az egyletbe.

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Az ödenweileri kastély.

Elbeszélés.

Irta: Sand György.

IX.

L'uom di Sasso.

(Folytatás.)

„Stella és Beatrice! oh mily szép ne-
vek!” kiáltottam fel, s megvallom nagy felindu-
lás közöt léptem be ismét szobámba.

„A véletlen, kíváncsiság által támogatva —
így hangzott a kedves kis illatos levélke — alkalmat
adott két nagyon hamis fiatal leánynak ki-
tudni annak nevét, ki a piros szalag-csokrot a
bőről felvette. A hóban hagyott lábnyomok, va-
lamint a szép agár Hekátának heves ugatása, be-
bizonyították a leánykáknak, hogy azon idegen
még kíváncsiabb, mint a mennyire udvarias és
széles volt a nem vonatodott a jelen á fut-
kosni, hogy kilesse mások titkait. A koozka te-
hát el van vetve. Miután minden áron be akar
nyafatni őn titkainkba, merész fiatal ember, te-
hát legyen meg akarátja. Csak óhajtjuk, hogy
azután meg ne bánja és méltóan mutassa magát bi-
zalmunkra! Legyen őn néma, mint a sír; csak egyet-
len szó feceseg az őn részéről. Lehetetlenül lenné,
hogy baboosztatást nyerjen hozzánk. Legyen esze
nyoloz órákor (solo e inosservato egyedül) s sen-
kielő nem láttatva az árok szélénél, s ott fogja
találni
Stellát és Beatricét.”

Már engedelmet, ez nem ázsiai, sem afri-
kai, se nem ausztráliai, hanem pókóli ál-
lapot. Az ilyen közigazgatás ingyen hízik az
ország pénzén.

Justus.

— A Bécsi márczius 27-iki lapok a con-
gressust meghíusítottak tekintik és hangsúlyo-
zák, hogy most már sürgősen szükség, miszerint
Ausztria-Magyarország gondoljon érdekei megóvá-
sára.

A N. fr. Presse szerint Ignatieff missiója
főleg az, hogy izolálja Angliát. A Tagblatt azt
hiszi, Ignatieff azért jött, hogy csakugyan eleget
tegyen az osztrák magyar érdekeknek.

A Deutsche Zeitung ugy véli, hogy az an-
gol-orosz háború a monarchiának alkalmat nyújt
sokat nyerni, mert Oroszországnak félnie kell a
monarchia barátságátalan semlegességétől.

A Tagespresse Ignatieff missiójában csattanó
bizonyosságot lát arra, hogy Andrásynak igaza
van abban, hogy a monarchia még eddig mitsem
mulasztott el.

A Fremdenblatt óhajtja, hogy Ignatieffnek
sikerüljön a monarchiával egyezkedni, de ismétli,
hogy itt az ideje, hogy a monarchia ha-
tárain tegyünk intézkedéseket érdekeink megvé-
désére.

— Az országgyűlési szabadalmú párt
tegnapelőtti értekezletét Gorove elnök meg-
nyitván:

Tíz a miniszterelnök előadta a népgyűlé-
sekre vonatkozó rendelet tárgyában hozzá intézett
interpellációra adandó választ. A választ hosz-
szabb eszmecsere után, melyben Jókai, Horváth
Gyula, Baross, Hegedűs S. vetek részt, az érte-
keztet tudomásul vette.

A nyolczvan milliós bankadósságról szóló
törvényjavaslatot a pénzügyminiszter távollété-
ben az értekezlet nem tárgyalván, az a másnap
delután hat órákor tartandó értekezletre halasz-
tatott.

A keleti kérdés.

— Bukarestből írják, hogy a külügy-
miniszter Cogolniceanu interpellálva lett, miért
nem tesz intézkedéseket, hogy a román gabnaki-
vitel újból kezdetét vehesse. Oroszország elíteltotta
a román gabnakivitelt, csak azért, hogy az odes-
sai kikötőből annál könnyebben kivihető legyen
Oroszország gabnafőlélege. A miniszter válaszában
elismerte, hogy a helyzet igen rossz, de engmond:
„hát mit tegyek, megakadályozhatom-e az orosz
tűzérőket, hogy ne lövöldözzék golyóikat a ke-
reskedőkre?” az orosz barátság más tekintetben

Az egész levélke olaszul volt írva, ama-
tisza toscanai nyelven fogalmazva, melyen be-
szélni hallottam öket.

Siettettem ebédemet, hogy joggal mondha-
sam azután, hogy ki akarok sétálni s a hold fel-
jöttét a dombról szemlélni.

Tettem is egy nagy sétát a kastélyon tulra
fel a hegyen, s pont nyolcz órákor a légyott hely-
lyén voltam.

Alig öt perczet kelle várnom. Két bájos
váruőrnő is megjelent jól beburkolva köpeny-
es kámszakba. Midőn a kis léposón felhaladva a
terasse-ra léptem, némi nygntalanságot éreztem,
egy harmadik személy megpillantásánál, kire nem
számítottam. Ennek fején nagy fekete bársony
füveg volt, mely arczát is egészen elárnyálá.

Köpenye olyan szabásu volt, mint egy bái
dominó.

— Ne ijedjen meg, szóló a kis Biatrice,
egész fesztelenséggel megragadva karomat, hár-
man vagyunk. Ez legidősebb nővérünk. Vele nem
beszélhet, mert süket. Különben is ugy kell min-
ket követnie, hogy egyetlen kérdést ne tegyen,
egyetlen szót ki ne ejtsen.

Mindennek alá kell vetnie magát, mit csak
kivánni fogunk öntől, ha mindjárt az volna is,
hogy levágjuk bajuszát, haját, vagy éppen fülé-
ből egy darabkát. Egészen rendkívüli dolgokat
fog látni ő és mindent megtenni, mit rendelni
fognak, a nélkül, hogy legkisebb ellenvetést ten-
ne vagy habozna, vagy mindennek felett, hogy
elvetné magát, mihelyt egyszer átlépte
szentélyünk küszöbét. Az időn kívüli nevetés kü-
lönösen gyűlölt dolog fönökünk előtt, s nem
állók jót arról, mi önnel azon esetben történhet-
nék, ha körünkben nem viselné magát egész ko-
moly méltósággal.

— Kötelezi magát ezen ur itt s becsület-
szavát adja, hogy minden eleje szabott feltételek-

is torkára forr a románoknak. A czár föl van
dühödve, a miért Bessarabiát Románia nem akar-
ja odaadni Oroszországnak s Ghika Jánosnak ezt
mondá: „Románia igen könnyen elfelejti a vért,
melyet Oroszország Romániának a török járom
alóli felszabadításért kiontott. De a románok meg
fogják ezt banni”, Bessarabiában az orosz ágitá-
torok rendszeresen működnek, hogy minden be-
folyásosabb egyént Bessarábia censiójának meg-
nyerjenek, s deportálva, vagyonelkobrással s
minden efféle tenyegedésekkel igyekeznek czélt érni.

Moldvában a román és bakaui kerületben,
hol sok előlshosodott székely van, kik katolikuskok
maradtak, a kormány ezek számára Jászvásáron
katolikus papnövéldőt szándékozik létesíteni s ez
ügyben az új pápa közreműködését is kikérte.

Konstantinápolyból a „Pol. Corr.”-
nak írják: Ázsiában a törökök oly intézkedé-
seket tesznek, melyek nem mindig nyrik meg a
győztes oroszok tetszését. Így nem rég elrendelte
a porta, hogy a cserkeszek közül 50,000-en, ezek
között számos abcház, kik a szuchum-kálei szeren-
csétlen expedíció után vándoroltak ki Törökországba,
az új orosz határ mentén telepíttessenek le Armé-
niában. A porta reméli, hogy jó hatáőröket nyer
e népfajban.

A „Pol. Corr.” levele szerint több kiváló
török államférfi azon nézetben van, hogy Török-
ország legokosabban cselekednék, ha a congressus-
tól távol tartaná magát. Azt hiszik, hogy Anglia
soha sem fog Törökország ügyéért fegyvert fogni,
s végre is beleegyezik a birodalom fölcsatásába s
kiveszi abból a maga részét. — A porta azonkívül
még azt is tervezi jelenleg, hogy takarékosági
szempontokból a berlini, bécsi és párisi nagykövet-
ségeket megszünteti.

Ignatiev Bécsben diplomatiázál. Czélja
természetesen nem lehet más, mint lehetőleg el-
báritni az utóli a nehézségeket, melyeket a san-
stefanoi pactum a Kelet pacifikálása elébe támasz-
tott s melyek Angliát opponáló állásba kergettek.
Ignatiev keresi most Andrásy kegyeit s mint egy
bécsi sürgöny tudni akarja, a muszka diplomata
az által akarja izolálni Angliát, hogy monarchi-
ánk érdekeinek nagy kedvezményeket akar kilá-
tásba helyezni. Meg vagyunk győződve, hogy
Andrásy gróf részen lesz s Ignatieff furfangjai nem
fognak ki rajta.

Miklós nagyherczeg s a szultán kölcsönösen
tisztelteget egymásnál. „Welche Wendung!” . .
Külső tüntetése ez annak, hogy a porta s az orosz
hatalom között egyetértés, „szivélyes” barátság
uralkodik.

nek hiven fog engedelmeskedni? szözlalt meg most
Stella, a másik nővér.

Ellenkező esetben egyetlen lépést se tegyen
tovább birodalmunkban, és ha tesz, legidősebb nő-
vérem itt, ki oly süket minden iránt, mint a
sors törvénye, varázsszavai által egész világos
reggelig ama fatörzséhez fogja őt bilincselni, hol
holnap a parasztok gunyjának leand kitéve.

Ehez csak egyetlen intés kívántatik tőlünk;
azért szöljön gyorsan juram.

— Esküszöm becsületemre, vagy akár az
ördögre, ha ugy inkább tetszik, hogy holnap
reggelig testesről lelkestől szolgálatjukra állók, s
egészen önöké lesznek.

— Jól van, tehát menjünk! felelték a nő-
vérek. S midőn egyik közülük megfogva egyik ka-
romat, be vontak magok után a zöld bokrok sfa
csoportokból álló sötét tömekegbe.

A fekete domino, gyors léptekkel haladt
előttünk, a nélkül, hogy egyszer is hátra pillan-
tana. Midőn köpenyének egyik szegeletje egy fa
ágon fennakadt, egy nagyon csinos alkotásu láb-
szár árnyéka vetődött a hóra, de az egész kissé
gyanusnak tetszett előttem, mert a lábat hosszú
fekete harisnya borítá, hasonlóságnál szalagcsokorral
megerősítve, melynek végei oldalt lobogtak, és
alsó szoknyájának nyoma se látszott sehol. E siket-
néma idősebb nővér ugy tetszett nekem, hogy in-
kább egy fiatal szühanecz, ki nem akarja beszéd
álal elárulni hangját, és ki őszemmel kíséri nő-
vérei iránti jmagamviedetét, hogy szükség ese-
tén rendre igazltszon.

Nem tudtam megállni, hogy ne engedjek
az ostoba hinságnak, s ne tudassam velők felfe-
dezésemet, s ezért csakhamar meg is lettem
büntetve.

— Miért nincsenek kegyedék elég bizalom-
mal hozzád? szözltem, két fiatal barátnőmhöz for-
dulva; nem volt szükség füvörök jelenlétére, hogy
hivatva érezsem magam kegyetekkel szemben, a

Bujukdere miatt nagy szövláltás volt
Konstantinápoly, London és Pétervár között; az
oroszok meg akarták szállni Bujukderét s az
„Erykik orosz hajó meg is érkezett volt mult
héten annak kikötőjébe, hogy a Bosporust, mely
ott alig 900 méter széles, megrakják torpedókkal.
Erről értesülve Layard, Londból Pórába egy fe-
nyegető jegyzéket eszközölt, melynek következté-
ben Szarvet pasa közbe lépett. Miklós nagyher-
czeg hajlíthatatlannak mutatta magát s az oroszok
most csak elhalasztották, de nem mondtak le a
tervről, hogy a Bosporust torpedókkal megrakják,
melyek lehetetlenné fognák tenni bármely flottá-
nak is az átkelését.

A „Tim es” második kiadása egy san-
stefanoi sürgönyben jelentést tesz Miklós nagyher-
czeg látogatásáról a szultánnál. A szultán
igen nyájasan fogadta a nagyherczeg-
et; barátsági ígéretek cseréltek ki. A szultán
kért a nagyherczeg, hogy ne adjon hitelt
azon híreknek, melyek neki rossz érzelmekeket tu-
lajdonitának; ő csak békét óhajt szomszédjával
az orosz császárral. O s m é n pasa és Szko-
lev, kik a fogadtatáson jelen voltak, kezét fog-
tak egymással. Miklós nagyherczeg csak két na-
pig marad Konstantinápolyban s a Livádia yach-
ton tartózkodik. — A levelező hozzá teszi, hogy
Miklós nagyherczeg fölhatalmazta őt, minden
rosszakaratú hirt, mely az orosz csapatok
Belgrád és Konstantinápoly elleni
előnyomulásától szól, megczáfolni, a csapat-
mozdulatokra csak egészségi és ellátási szempon-
tokat adott okot; egy hét mulva a katonák sá-
tort kapnak; e rendszabály czélja csak a csa-
patok egészségének biztosítása.

Konstantinápolyban az a hitelesnek
tekintett versió kering, hogy a porta az orosz be-
folyásnak engedve utasítani készül Muszurus pa-
sa londoni nagykövetet, hogy a fennálló szerző-
désekre hivatkozván az angol kabinetet szözlítsa
föl az angol hajóhadnak a Dardanellákól vissza-
vonására.

Ignatiev terve.

Ignatiev tervét, melyet a tábornok
még a háboru előtt dolgozott ki a török birodalom
fölcsatására, s melyet akkor a czár és trónörökös
is helyesléssel fogadtak, a „N. Fr. Pr. követke-
zőkben ismerteti:

„ Az európai török uralom romjain
a következő királyságok emelteknek:

1. A bolgár királyság, mely a tulajdonké-
peni Bolgárországot és a jelenlegi dunai vilajetet,
Thracziát, a Bosporus és a Dardanellák partvidé-

legengedelmesebb s legtisztellettjesebben viselnem
magamat.

— És ön pedig miért törí meg esküjét?
viszonzá Stella egész hangsúlyozással. Miután
visszatérni már késő, tehát komolyabb rendszabá-
lyokhoz kell nyulnunk, hogy hallgatásra kényszeri-
tüsük őnt.

A lányka megállt velem együtt s a fekete
domino, süketsege daczára e szóknál visszafor-
dult, s egy köteléket vett elő, melyet hármán,
fiatal leányok ügyességével s hamisságával, kik
a szembeiktódsi minden fogását jól ismerik, gyor-
san szemem elibe kötöttek.

Most még megkímélik őnt a bottól, mon-
dá Beatrice, de az első szónál, melyet kiejt, meg
nem menekül tőle, annyira inkább, hogy utunk-
ban fegyveres erővel is találkozni fognak, erről
legyen tudomás. Most pedig nyujtsa ide nekünk
kezeit, reményilem, nem fog annyira esküszögő
lenni, hogy elvonja azokat tőlünk, s a kényszerít-
sen minket, hogy hátán össze kelljen kötöni.

A bilincsbeverés ezen módját, hogy kezeim
két bájos lánykával való összefonás által legye-
nek megkötve, éppen nem találtam kellemetlennek,
valamint a köteléssel való eljárás sem bosszan-
tott fel legkevésbébb is; mert éreztem, mint ért
máské köz is lágyan homlokomhoz s hajamat
hátra simította. Az idősebb nővér kezeinek érintése,
melyekről a műtét eszközöské végett a kesztyűket
le kelle húzni, semmi kétséget nem hagyott fen
a süket egyőn néme felől.

Dicsőretemre azt is el kell mondanom, hogy
kalandom kimenete felől perczig sem voltam ag-
godalomban, s bármely megfoghatatlannak is tét-
szett az nekem, nem voltam oly vidékiek gon-
dolkodásu, hogy valamely aljas csalástól féltem
volna, még csak egy egyszerű törrel sem fegyver-
keztem fel, s csinos Sybillám fenyegetései éppen
semmi félelmet sem keltettek bennem, sem félel-
met, sem még bajuszomat illetőleg sem. Megle-

kének kivételével, Macedóniát és Thessalia egy ró-
sét foglalja magában.

2. Az siban királyság, mely Albániát és
Epirust tartalmazza a prizrendi pasalik kivé-
telével.

3. A szerb királyság, mely a tulajdonképeni
Szerbiából, Boszniából, a prizrendi pasalikból, Her-
cegovinából és Montenegróból áll a Boche di
Cattaroval.

4. Az oláh királyság, mely a mai Oláhország-
ra terjed ki.

5. A görög királyság, mely a jelenlegi Gó-
rögországból áll, továbbá Thessalia déli részé-
ből s török Archipelagos szigetéből, beleértve
Candiát is.

A bolgár királyság élére egy az orosz ural-
kodó házából származó herczeg állítatik. Az al-
bán királyság egy osztrák főherczegnek adatik át.
A szerb királyság jogilag Montenegró Miklós fe-
jedelmét illeti. Oláh- és Görögország megtartják
mostani uralkodóikat. Thraczia azon része, mely
Bolgárországba be nem foglaltatik, t. i. Konstan-
tinápoly a Bosporus és a Dardanellák európai és
ázsiai partjával együtt orosz birtokba mennek.
Konstantinápoly lesz a déli szláv szövetség
központja, melyben az oláh és görög királysá-
gok is részt vehetnek azon különös kikötés mellett,
hogy az egységes diplomatiai és katonai vezetés-
nek magukat alávetik.

A „N. Fr. Pr.” megjegyzi, hogy a most
megkötött san-stefanoi béke semmi olyast nem
tartalmaz, mi eme törv kivételének útját állná.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház márczius 27-iki ülésében
elnök indítványára a hadügyi bizottságnak a 80
millió bankadósságra vonatkozó jelentése a pénteki
ülés napirendjére tűzetik ki.

Következett ezután a napirend, az igazság-
ügyi bizottság jelentése a büntető javaslatra tett
főrendi módosítások tárgyában.

Pauler előadó röviden jellemzi a főrendi-
ház által tett módosításokat s azokat az igazság-
ügyi bizottság által javasolt szerkezetben elfoga-
dáásra ajánlja.

Megkezdetrén a tárgyalás, a 21. §-nál, (mely
a nyaktól helyett a kötéllal való kivégzést hozza
javaslatba) felszólal Irányi Dániel s kijelenti,
hogy mint a halálbüntetés elvi ellensége, ellene
szavaz mind az eredeti szerkeszetnek, mind a mó-
dosításnak.

A ház az igazságügyi bizottság javaslata
szerint hozzájárul a főrendek módosításához.

A módosításokat — egész a 174-ik §-ig —

hetős tisztában voltam a felől, hogy szelleműs
emberekkel van dolgom, s visszaemlékezve arczuk,
hangjuk, s egész modorukra, abban sem áruít el
semmi, legkisebb gonoszra, vagy kihívó merész-
séget. Kétségtelenül atyuk által fel voltak ha-
almazva, ki meglehet hírből ismert engem, hogy
e regényes fogadtatásban részesítsenek. És ha ez
nem is lett volna, az ártatlan nőt valami szóval
ki nem fejezhető, tudja isten mind légkör veszi
körül, mely a férfi gyakorlott érzékét. soha meg
nem csalja.

A melegebb légmérés, melybe értünk, s
lépteim másnemű kongása csakhamar észrevettétek
velem, hogy a kastély falai közt vagyok; néhány
lépcső fokon felvezettek, bezártak egy szobába, s
Beatrice az ajtón keresztül beköltött:

— Készüljön gyorsan, vegye le szemköté-
lét, vegye magára azt a lovag öltözetet, tegye
fel az álarczot, semmit se felejtessen el! Mindjárt
jönnek s elvezetik innét.

Levettem a kötőt, s körülnéztem: egyedül
láttam batorzat, mint egy nagy tükör, két lámpa,
s egy diván, s ez utóbbira egy különös kinezésű
teljes lovag öltözet letéve, mely állt egy sisakból,
pánczéling és kabátból, láb és karra való pánczéling
burokból, s mind ez oly bágyadt fehér színű
volt, mintha köböl volna. Megtapogattam e tár-
gyakat; vastag papírból voltak készitve, de oly
ügyesen szabva, s a festés által annyira megadva
a kidomorodás s a czifrázatok különbfelésege
rajta, hogy két lépésre is a családás tükölesége
volt. A kabát enyves vízbe mártott vászonból ké-
szült, s merev rúnczai bámulatosan utánozták a
kőbe metszett redőket. E harci öltözet stílyegé-
szen ódonserű volt, minőket a mult századbeli
lovag öltözetek közt láthatni.

(Folyt. köv.)

az igazságügyi bizottság szerkezete szerint fogadja el a ház.

Az új 174. §-nál, mely a büntett nyilvános magasztalóját kívánja hat hónapig terjedhető fogházzal sújtani, Simon y Ernő felszólal és a képviselőház által első ízben elfogadott szerkezetet ajánlja.

A javasolt új szakasz az igazságügyi bizottság javaslata szerint elfogadtatik.

A 190. §-nál a főrendek az isten nyilvános káromlását vétségnek kívánja tekintetni s megfelelő büntetéssel sújtani.

Trányi Dániel ezt kihágásnak tartja s mint ilyet a rendőri büntető törvénykönyvbe valónak hiszi.

A ház az igazságügyi bizottság javaslatát elfogadja.

A 355. §-nál Bokross Elek a sikasztásnál az eltalajdonitást befejezettnek kívánja tekinteni, melyet a bíráló vagy birtokos a visszakövető tulajdonos elől a dolgot eltagadja.

Percczel Béla igazságügyminiszter pártolja a benyújtott módosítványt, melyet a ház el is fogad.

A többiekre nézve az igazságügyi bizottság javaslatai változatlanul elfogadtatnak.

A főrendek erről értesítettnek fognak. Ülés vége 1/21 után.

Müncheni levél,

(saját levelezőnkől.)

München, márcz. 24.

(□) Nem érdekelten az, a mit egy tegnapi társaságban a német koronahercegnek vejről hallottam. Utóbbi ugyanis a császár kinevezte mindjárt a berlini királyi palotában fényesen megünnepelt kettős házasság után, örnagygyá. A berlini, valamint a meiningeni udvaroknál a háztartásban tudvalevőleg a legnagyobb polgári takarékosság uralkodik, s tényleg a fiatal örökös herceg, ki az imént veje lett a leendő német császárnak, nagy vagyat érezhetett zsebpénze gyarapítására; mert Vilmos császár elől azon kérelemmel fordult, nevezné ki egyszersmind — miután örnagygyá ranggal bír — egy batallion parancsnokává, mi által ő az örnagygyá ranggal járó fizetés élvezetéből lépne. A császár magához hivatva erre az illető hercegre, ki alá az örökös herceg beosztva van, kikérve véleményét, az ezredes — katoná von Schrott und Kern — kijelenté, miszerint neki semmi ellenvetése az ellen, ha főnök vejét ezredjében egyik zászlóalj parancsnokává nevezi, de figyelmezteti a felsőlért arra, miszerint ő a legközelebbi hat hónap alatt semmi szín alatt sem adhat szabadságot egyik tisztnek sem... az örökös herceg pedig bájos menyecskejével ezen Olaszországba, az új házask Eldoradojába készült; mit volt mit tenni az ezredes urnak kénytelen szigorúsága folytán, el kellett halasztani a zászlóalj parancsnokává való kinevezetést. Reméljük azonban, miszerint a schwiegmama, a koronahercegnek segítségére jön majd zsebpénz szükségében szenvedő vejének, s „nadelgeld“-jéből, úgy titokban, félrekeresget neki valamiké két havonként, addig, míg a zászlóalj parancsnokságát s az ezzel járó fizetést megkapja.

Látják olvasóim, a trón körül is mily nevezetesen szerepet játszik a zsebpénz, s hogy ott is a fiataloknak mindég több kellene, mint a menyait az öregek ki szeretnek szabni.

München a modern Athen, egy új vívmányokkal dicsekedhetik: e napokban nyitottak itten egyetemi tanerők alkalmazása mellett academiai cursust nők számára.

Habár az academiai cursu kizárólag nők számára nyitottak, a kíváncsiság nagyon bántott saját szememmel látni, hogy néznek ki azok a nők, kik magasabb philosophiai tudományok után számajznak. Megtudakoltam mikor van a legközelebbi előadás és erre tegnapelőtt el is mentem. Miután a teremben a tanár s rajtam kívül nem láttam himnusz lönyt, azon gyaunder kezdtem élni, hátha nincs is megengedve férfiaknak ide jönni, de miután senki el nem kergetett, sans gene helyet foglaltam egy — annyira a mennyire — bájos szomszám mellett (félreértés kikerülése végett ki legyen jelentve, miszerint szomszédnőnek tudomány-szomszámját értem, vajjon szokott-e ő más dolgokra is szomszám jenni, azt nem tudhatom.) 186 ilyen szomszám olvastam meg a „bakfiskál“-tól egészen az „alte Schachtel“-ig mindenféle vonásaiban. A tanárnak szálla lehettem szemében, alig tetszhetett neki az, hogy hallgatói egyrésznének figyelmet előadásától el s magamra vontam, s hogy suttogásokra szolgáltam tárgyal. Hiába, még a tudomány-szomszámokban is megvannak az asszonyi gyengéi! Közbejött majd egy intermezzo, mely hátrafelé való koncentrálásomra, hogy a megfutamodás ez új műszavával éljek, szolgált indokul. A mulletem üő szomszám ugyanis jegyzeteket írt a tanár előadása után, nem annyira indicsorítóbból, mint inkább akarva nem akarva bele neozogtettem jegyzeteibe, a tanár idézi egy francia ironnak nevével s ő az idézett nőnek két első betűjének leírása után megakad a jegyzésben, én azon föltérésben, hogy ő talán nem hallotta jól az idézett író nevet, udvariasan akartam lenni, fülébe sugtam, mire ő ismét nem kismeglepetésemre filig elpirult... a megötlött üő, meg az elől üő, kik visszafelé rám tekintgettek, hisztelő szerelmi vallomásnak tekintették az én fülbevaló sugásomat, bájos szomszédnőm filig való elpirulását aztán ebből magyarázta, elég az hozzá, egyszerre csak

mind a 186 szomszám rám s szomszédnőmre nézett, ki ez által még nagyobb zavarba jött s még inkább irult-pirult, mintha gonosz tetten érték volna, én eleintén semmibe sem akartam venni a dolgot, de e közben a tanár is megszakasztotta előadását s én legjobbnak találtam az ajtón ki való hátrafelé koncentráltást.

Ily következményei voltak az én jó szándék-ból eredt udvariasságomnak s bájos szomszédnőm ok nélkül elpirulásának.

Münchenben, hol a művészet körébe vágó kiállítások oly gyakoriak s változatosak, van most egy kevésbbé költői, de annál érdekesebb kiállítás t. i. az imposans s nagyterjedelmű kristály-palota, melynek eszlett 2 évvel tartott műipari kiállításáról terjedelmes tudósításokat küldtem a „Kelet“-nek, mely specielle ezútra van építve t. i. kiállításokra, különféle szárnyas állatok népesítették be.

A ki a szárnyasok tenyésztésébe kevésbbé van beavatva, a csodálkozás bizonyos nemével fogja nézni a különféléseket egyes fajokban, így például magának a tyukfajnak 137 családja van itt képviselve. Még az olyan is, ki falun lakik s ismerheti nemcsak étlap után az apró jószágot, sok külsejével meglepő családok fog találni a tyukok közt, melyekre egyhamarjában nem igen merné ráfogni, hogy tyukok.

A kristálypalotának egyik része parasztudvarra van alakítva, a másik egy urasági kertet képez, ez az arrangement sok izléssel s csinnal van kivite.

Drága mulatság volna a szakácsnét ide bevasárlani külden, mert egyes tyukok, kakasok árai egészen 160 ezüst márkáig vannak nevezve, mondanom sem kell, miszerint csak kizárólag a tenyésztés hivatásának élnék. Egy fácánpárt 400 márkával, lud, kacsapárk 80 márkával, galambpárk egészen 150 markig, hattyupárk 200 márkával stb.

A látogatóknak hallszerve nem kevésbbé van veszélynek kitéve, ha a kiállításba lép, a szűnőnélküli concert által, melylyel a szárnyas lakók a vendégeket megörvendeztetik. Képzeliék néhány száz kakas kikiriki-jét, melyhez hozzáveszgyülnék a pulyka, lud, kacsa, páva kakogásai, riktásai, canarik, stíglitzek, fülemilék dalolásai, papagályok kiáltásai, galambok, gerliczék gyöngéd nyögdelései ztb. stb. s megközelítő fogalmuk lehet erről a nem mindennapi concertról.

A kiállítások részére igen becses díjak vannak kitéve; a kiállítások közt leginkább kitűnik dr. Martini tyukjaival, kakasával stíglitz bastardjaival; nem érdekelten elbeszélni, miszerint ez az ur, ki rá ér ilyesmivel kitűnni: törvényszéki elnök.

E kiállításban képviselve van az irodalom is t. i. olyan művekkel, melyek a szárnyasok tenyésztésével és hasonló tárgyakkal foglalkoznak.

Fortuna asszony is fölűtötte stírfáját a kiállításban, ugyanis mindennap kijátszásra kerül egy bizonyos rész a kiállítás szírnasakból. Magam is vettem néhány számot s a szerencse kedvezett, mert nyertem egy fias tyúkot. Nem kicsi volt zavarom, nem tudom mitévő legyek a nyert jószággal. A körülállók azt az okostanácsot adták, hogy most már nézzek asszony után, az majd fogja tudni mit kell vele csinálni.

Jónás alias K. Papp Miklós urnak.

Kolozsvár 1878. mart. 29.

Vaknak a színek különbözősége Jónásnak a distinctiókat és fogalmakat magyarázni hiu fáradság, nem is törődöm vele, pedig Baloghúnak nemcsak fogadott, hanem Jónás alteregoja által reá és megbizonyított prókátora vagyok.

Szorítkozom tisztán arra a tényre, hogy a Jónás által Baloghúné név aláírásával közölt két levél ellenében védeném Baloghúné nevében közlöm szó szerint azon két levelet, mely alkalmas és okot adott e két levél írására.

Közlöm ezt, de nem azért, mintha Jónás vagy alteregojával szemben védekezni akarnék — mert hiszem arra előggé ismeri a közönség is mindkettőt, hogy feleslegessé legyen a védekezés hanem azért, hogy a csupán birlapból itélő közönségnek alkalma legyen a tény állást egész valóságában megismerve itélni a felett „hol van hát a hiba“?

Nem ringathatván magamat azon jó reményben, hogy a „Kelet“, melyben nyilatkozatom napvilágot lát, annyi tért adhasson nekem, mint Jónás nakalott a „Magyar Polgár“ tárgyhányában rövidnek kell lennem s imett áll a „Magyar Polgárban“ Baloghúné névalírással közölt első levél ellenében az arra okot szolgáltatott első levele Benedek József urnak.

„Tisztelt nagyság! Midőn a multkorított letem alkalmával szerencsém volt az indendast ur által a nemzeti színház t. személyzetének bemutatni felkértem annak minden tagját: szíveskedjék velem írásban tudatni, ohaj-e jóvőre a nemzeti színház tagja maradni is műszo feltételek mellett? Én akkor az egész személyzet előtt nyíltan kijelenttem, hogy időm nem lévén egyenként felszólítani a t. tagokat, szíveskedjenek ezen nyilvános felszólításomat ugy tekinteni, mintha minden t. tagját az infetzetnek külön szólítottam volna fel s a nekem küldendő szíves sorokat ne ajánlkozásnak, hanem felszólításomra adott válasznak tekintsek.

Meglehet, hogy azon t. tagok, kik akkor nem voltak jelen, rosszul lettek értesítve nyilatkozatom felől.

A félreértések kikerülése tekintetéből ezenel van szerencsém tisztelt nagyságát felszólítani: hajlandó-e május 1-től a kolozsvári nemzeti színházhoz szerződni s minő feltételek mellett? Becses választást kérem holnap délelőtt 10 óráig itt helyben, azontul legalább e hó 6-ig Budapestén a színházhoz czimezve.

Teljes tiszteltem nyilvánítása mellett maradtam, Kolozsvárt, 1878. márcz. 1-én tisztelt szolgája Benedek József, a kolozsvári nemzeti színház művezető igazgatója.

A Baloghúné névalírással közölt második levél ellenében pedig az erre okot szolgáltatott második levele Benedek József urnak.

Mélyen tisztelt nagyság!

Becses levélét közöltem a bizottsággal s a következőkben van szerencsém válaszolni.

Az igazgatóság csupán 5 hónapra nem köthet szerződést, mert annak elteltével igen nehéz lenne azon szakma, kör betöltése.

Arra sem kötelezheti magát az igazgatóság, hogy csak helyben működik, mert könnyen meglehet, hogy a körülmények kényszeríteni fogják a másutt működésre s akkor az ilyen szerződés nagyon megakasztaná a működést.

A possek alól sem mentheti fel a népszínmű énekesnőt, ellenkezőleg oda kell törekednie, hogy az operettekben is működjék.

De ha mindezen akadályokon túltenné is magát az igazgatóság, csupán népszínműveikért a követelt tiszteletdíjat semmi esetben sem adhatná meg.

Ha tehát nagyság az előirt feltételeiből engedni szándékozik, szíveskedjék a legrvidebb idő alatt az igazgatósággal tudatni, ellenkező esetben kénytelenek leszünk mással lépni egyezkedésre.

Becses választást folyó hó 6-ig kérem hozzá Budapestre külden. Telyes tiszteltem maradtam 2/3 1878, kész szolgája Benedek József, a kolozsvári nemzeti színház művezető igazgatója.

Ez azon két levele Benedek urnak, mely okot adott Baloghúnak arra, hogy a Jónás czikkében közölt két levelet írta, ha nem is e két levél irmodorától indittatva, de részint az ügy érdekében, részint az illem parancsoktól szokásból.

Amugy is szerfelett lucosok időjárás lévén, nem vehetem a fáradságot, nem követhetem Jónást az általa elfoglalt vízenyös térről s megmagyarázni s szóról szóra követve idélenkedéseit ferditéseit kimutatni, hogy e két levélben éppen az nem található fel, a minek őszinte szerződni akaró felek között a lehető szerződés sine qua nonja: jelen esetben az, hogy Benedek ur is megmondotta volna, hogy hát mit akar.

Miután pedig én már régen vagyok azon az állásponton — a hová Jónás ugy látszik, hogy még nem jutott el — miszerint mintkét szerződni akaró félnek el kell mondani, hogy mit akar, ha a szerződést létre hozni akarja; miután Benedek ur nem mondotta el, hogy ő mit igér a beadott feltételekkel szmben; igen természetes, hogy ugy első mint második leveléből egyebet, mint azon egyszerű udvariassági ténny kimagyarázni nem lehetett, hogy a mellőzést nem akarja éppen szó nélkül tenni, mert őszinte komoly akarat esetén megmondotta, sőt megmondania kellett volna, hogy a beadott feltételeket minő módosításokkal fogadhatja el.

Fecsegethet tehát K. Papp Miklós bármennyit, de azt a tényt, hogy szerződési ajánlat téve Baloghúnak nem volt, sem az ő borotvált szépsége, sem egyetlen munkatársának fiatalsága, sem végül Jónásnak ügybuzgósága és sületlen önbecmutatása, meg nem változtathatja.

Nem vagyok Jónás, nem kenyerem a ferdités s ép azért helyre kell igaztanom Papp Miklós ur azon ferditését, mintha Baloghúné azt vonata volna kétségbe, hogy szerződési alkudozások közte s Benedek ur között az előadottak szerint nem folytak volna. Ezt Baloghúné soha sem mondta, hasztalan ferdit tehát Jónás, mert csak az volt mondva, hogy Benedek ur semmi szerződési ajánlatot nem tett. De mindezek felett a fennebikből bárki is kiolvashatja, hogy a „M. P.“ szerkesztőjének azon állítása, mintha a művezető legjobb akarata (?) dacára sem szerződhetette volna Baloghúné, merőiten légből kapott. Ez volt az ok, a miért Baloghúné, ki a közönség előtt ez által méltatlanul vádolva érezte magát, kénytelen volt felszólalni, és ép ez az, mit Jónás két hasábon keresztül sem volt képes bebizonyítani. Baloghúné szerződési feltételei mindenben a zonosak voltak tavalyi feltételeivel s így a „legjobb akarat“ a szerződésre Baloghúné részén és nem a művezetőségben volt, mely meg sem akarta mondani, mit akar, de épen ez által nagyon is érthetővé tette „jó akaratát.“

A mi pedig a „Magyar Polgár“ szerkesztőjének kíméletlen gyöngédtelenségét illeti, azt bebizonyítani nem kell, tudja azt az egész ország. Különböben ha az sem kíméletlenség, hogy a „M. P.“ szerkesztője valakit saját ügyében és tényében tévedni állít, midőn a nyilvánosság előtt beszél, noha Jónás sem tudja a tényállást; akkor vele értelmesen beszélni alig lehet.

Nem akarok a „Magyar Polgár“ tiszteletét és ügybuzgalmáról szólni, pedig tudnék 1876-ról némelyeket elmondani; nem akarom saját lapjával megbazudolni Jónást az irányban, hogy 1878. márcz. 1-én a váradi kötelezettség fenn nem állott, mert abból az sülnie ki, hogy közleményével vagy akkor hazudott vagy most.

A hiba pedig ott van, hogy ne legyen Jónás

nás ur minden lében kanál s oly dolgokban, mit senki, de különösen Baloghúné éppen nem reá, hanem reám bízott, ne üsse az orrát.

A Baloghúné szerződési ügye felett pedig hasztalan ne eggódjék, mert elhiheti, hogy a ki elprókátoroskodta — már tudni illik Jónás szerint — az ha akarja, vissza is fogja tudni prókatoroskodni.

A naivoskodás és tanács képpen tanulságra hivatkozásra azt mondok Jónásnak: „ne tegye magát olyan kicsinynek, mert nem olyan nagy“, s bevégzem azmal: tanulni, distinguálni s azután beszélni. Nem reméltem ugyan, hogy Jónás e jó tanácsomat kövesse, de én szerencsemosdatásra többit nem vállalkozom s az ügyet birlapi téren részemről befejeztnek tekintem.

Baloghné helyett is a prókator,
Balogh György.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

A Kisfaludy-társaságból.

— márcz. 27.

Az A. adémia Kisfaludy-terme már régóta szűknek bizonyult a Kisfaludy-társaság havi üléseinek nagyszámú rendes hallgatósága részére és ezért a társaság kieszközölte, hogy az Akadémia üléstermében tarthassák üléseit. A mai ülés már ezen teremben tartatott; csakugyan oly nagyszámú hallgatóság gyűlt össze, mely a Kisfaludy-teremben távolról sem fért volna el. Kivált nők vagy háromannyian voltak, mint máskor. Ott volt Tisza Kálmán, több más előkelő hölgy, néhány nevelőintézet növendékei és a tanuló ifjuság egész tömege.

Az első felolvasás egy nevezetes könyvről szólt. E mű Ipolyi Arnold beszteczébányai püspök emlékeire a beszteczébányai egyházi emlékekről. A könyvet Dux Adolf ismertetés és málta.

Dux után Szász Károly foglalta el a felolvasói széket, hogy bemutassa Dante Divina Comediájának általa fordított két első énekét.

A felolvasó kis értekezést bocsát előre, melyben megfejteti igyekszik Dante több homályos allegorizát; mystikusnak mondja Dantét, és ezen szempontból kiindulva értelmezi Dantenak a Divina Comedia első énekében vázolt allegorikus helyzetét; fejtegeti azután, hogy Dante azért választotta Virgilt vezetőnek a pokolban, mert Virgilt Krisztus megjósolójának tartották a középkorban.

Ezen fejtegetés után felolvasta a Divina Comédia két első énekét, melyek fordításánál Szász Károly az előrebocsátott commentárt vehette alapul, mert fordításában Dante igen világos és érthető, a mit az eredetiről tudvalevőleg nem mondhatni.

A fordítás szép rimes terinzákban van írva; és az ismert mester kezére vall. Nagy élvezettel hallgatták és zajosan megtapsolták.

Vadnay Károly azt indítványozta, hogy a társaság kérje fel Szász Károlyt, fordítaná le az egész Divina Comediát.

Szász Károly utalt e roppant feladat nehézségeire és azt mondá, hogy csak ugy vállalkozhatnék, ha a társaság biztosíthatna neki annynyi időt, éveket és erőt, a mennyit a munka megkíván. De itt-ott egyes mutatóványokat szívesen fordít.

György Vilmos felolvassa Kiss Józsefnek hangulatjeljes, „Agota kisasszony“ címűt genreképét, melyet tetszéssel fogadtak.

Beothy Zolt Petz Vilmosnak Aeschylus és Sophokles képleteiről írt értekezését olvastafel.

Folyó ügyek tárgyalattak ezután; Zichy Antal jelentést tett a n. váradi Szigligeti-ünnepelelyről.

A társaság a hazai írókhoz Molière műveinek lefordítása ügyében felhívást intézett; egy hét alatt Molière minden művére jelentkezett fordító, sőt némely műre többen is vállalkoztak. Beküldtek három kész Molière fordítást is, nevezetesen Csepreghy Ferencz a „Boisinalta doktor“-t, Majthényi Flóra az „Escarbagnac gróf“-t és egy névtelen a „Pourceaugnac“-ot; az „Amphytrion“-t, melyet már korábban küldtek be, a bírálók (Toldy István és Szász Károly) kiadásra ajánlják, de ugy, hogy Greguss előbb nézze át. Egy névtelen beküldte Cornelle Rodogune-jének fordítását; az egyik bíráló (György Vilmos) elfogadásra ajánlja, de a másik (Szász Károly) igen sok kifogást tesz ellene és ezért a munkát egy harmadik bírálónak adják ki.

Végül a titkár bemutatott egy „Ibolyák“ cz. versgyűjteményt, mely kiadatik bírálatra.

Az ülést zárt értekezel követte.

Külföldi művészi hírek.

Lecocq „Le petit Duc“-jét legközelebb hét színház fogja előadni. A híres operette Londonban, Brüsselen, Marseilleben, Lyonban, Bordeauxban, Rouenben és Toulonban fog egyszerre kerülni. — A párisi Théâtre Lyrique, mely egy ideig zárva volt, most ismét megnyílik, még pedig Escudier igazgatása alatt. — A párisiak Soldosnéja Judic asszony valószínűleg külföldi utazásra indul. A bécsi Carltheater alkudozásban áll a művésznővel, ki a jövő év tavaszán hajlandó volna lejönni Bécsbe egy

hónapra. Judic asszony 20—30,000 frankot kér Tewele igazgatótól s egyezés esetében néhány operetben fogja fellépni. — Az olasz opera évadja április 2-dikán nyílik meg Londonban a Coventgardenben. A szereplők közt vannak Patti Adelina, Albani, Schallberg d' Angeri művésznők, továbbá Nicolini, Capoul, Paveni, Graziano, Baggiolo művészek. A repertoire 53 operát ölel föl, ezek közt vannak Flotownak egészen új operája: Alma, az énekesnő, Bizot „Carmene“ Patti Adelinaval a czimszerepben, Massé „Pál és Virginia“, Albuval mint Virginiával s más jelesebb zeneművek. — A Saint-Martin színház pénteken adta elő először Hugo Victor „A nyomorultak“ (Les Misérables) című regény-dramáját. A híres regényből még a költő elhunyt fia Charles Hugo készített színművet öt felvonásban és tizenkét képből. A darabot már a hatvanas években Brüsselen s másutt is előadták, Franciaországban azonban a császárság alatt ki volt tiltva. Maga a színmű az ismert regény első részét, tehát Jean Valjean viszontagságait dolgozza föl — nem valami ügyesen, mert néhány megragadó jelenet végett túlságig elnyújtja meséjét. A darabnak csakis az ősz költő neve biztosította a sikert.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1878. márcz. 29.

A. m. kir. igazságügyminiszter ifj. Gracza György kolozsi kir. járásbírósi irnokot, a kolozsvári kir. járásbíróshoz helyezte át.

Beküldetett. Városunk egyik fő utcájára a belső közpuczára nyíló, bűdös sikátor évek óta hiában várja kiköveztetését. Mult ősszel már megörvendettünk, hogy a hatóság könyörült hozzá fog a munkához; de bizony három szekér személt oda hordása után megnyugodt s ez által érezte azt, hogy a környék cselszédése a páda által mintegy rántatva, azóta sokszorozott buzgalommal hordják ide a legundorítóbb személt. Ha az erre járóknak sikerült a lágyabb alkatú akadályokon magát átküzdönie, okvetlen arra kell bukni a lopátak, berbecsaszarak, disznólapoczkák, penészes korelábk, elhasznált pléh szelenczék, pulykalábak, nyulokonyák, tört fazsákak s más ily diszes tárgyak tömkelegében. Városunkban aztán valóságos csoda, ha a gyöngébb idegzetűek csak a közpuczában erre közeledve, a bűzhődt légtől elkábítva a különben is romlodozó hidról le nem tántorodnak. A ezekreket pedig épen ki vannak téve a feldűlés veszélyeinek. Igaz, hogy ezen utcában, mint mellék közlekedő vonalon kévesen járnak, de mindentől eltekintve, köz egészségi szempontból is felelő káros egy-egy utcáról ennyire megfedkezni. Nem épen ok nélküli beszéd ez. Az utolsó kolera ebből az utcából ragadta ki első áldozatát, az ifjuság egyik reményű tagját s az ide nyíló házak közül alig volt egy-kettő a veszélytől megkímélve. — A mondottak alapján azt hisszük, méltán elvárhatjuk, a városi hatóságtól, hogy a beállott tavasszal követtessék ki nevezett utcát s szolgálattassa ez által a tisztaság első feltételét.

Dr. Rátai és társai által lapunk szerkesztője és Csávási József ellen indított sajtóperben vádlók, mint ezt már említettük, az esküdtzéki ítélet ellen semmiségi panaszt adtak be. A semmisítések végzése csak a napokban érkezett le s a törvényszék eljárását teljesen jóvá hagyja. A ítélet tehát kimondott alakjában érvényre emelkedik.

Scholásztéről az írja a „Bihar“, hogy a Mándoki társulatához szerződött. Mi ugy tudjuk, hogy e szerződés csak a nyári időnyre szól. A „Bihar“ szerint Caravattival is alkudozik Mándoki.

Népesedési statisztika. Városunkban a mult héten (márcz. 17-től 22-ig) 25 gyermek született és 25 ember halt meg. Az újonmanszületett 25 gyermek közül 3 halva jött a világra, a 22 élveszületett közül 10 fiú (2 törvénytelen) és 12 leány (2 törvénytelen) volt. A 25 halott között 12 férfi és 13 leány volt; életkorukat tekintve, egyéves koruknál belül elhalt 9, 1—5 éves korban 8, tehát 5 éves korig az összes haláloseteknek több mint 60%-a. A halálokozók körében között e héten csak egy dyphtheritis fordult elő.

Meghívás. A kolozsv. tud. egyetemi kör vasárnap f. hó 31-kén d. e. 11 órakor önképző köri gyűlést tart, melyre a tagok és az egylet iránt érdeklődő t. közönség, tisztelettel meghívotnak. A gyűlés tárgya: Ferenczy T. bírálatá Antalfi B. „Tündés“ cz. költeménye felett. Vida Károly bírálatá Veres Vilmos értekezése fölött. Kolozsvárt, 1878. márcz. 29-én. *Árkosi Gyula* e. i. elnök. *János Béla* titkár.

A „Hunyadi album“, a Szabó Endre és Szathmári György által a dévai reálitanodaiségelyegylet javára szerkesztett album már megjelent és beküldetett szerkesztőségünkhöz. A munka, melynek dus tartalomjegyzékét közelebből már közöltük, az Athenaeum társulat nyomdájából került ki s igen szépen van kiállítva. Ara 3 ft. A könyvben számos költemény, beszély, rajz s értekezésen kívül több sikerült kép is helyet foglal. Ilyen gr. Kun Kocsárd arcképe, egy előlamosodott magyar lakása, az erdélyi California központja (Nagygyűs), Déva vára, a piski-i hid.

Az erdei szalonkák húzása — olvasuk a „Vadász és Versenylap“-ban, igen gyér; pedig az esti szürkületben már erősen hallani azt

CSARNOK

A kis kém.

Elbeszélés Daudet Alfonzról.

Stennenek hívták, a kis Stennenek.

Párisi gyerek volt, czingár és halvány; mintegy tíz éves lehetett, talán tizenöt; e kis

tücskökről soha sem lehet tudni egész biztonság. Anyja meghalt, atyja egy régi tengerész-katona, a Temple negyedben egy kis boltban lakott. A bábák, dajkák, redős vén hölgyek és szegény anyák, szóval az egész tipegő Páris, mely a kocsik elől a járdákkal szegélyezett virágágyba menekült, ismerőse és tisztelője Stenne apó. Tudták, hogy e durva szakáll, a kutyák és zsebvágók réme alatt nyájás, sőt csaknem anyai mosoly rejtőzött s hogy e mosoly kicsalják, csak ezt kelle kérdezőznök a jó embertől:

„Hogy van kis fiacskája?”

Mennyire szerette fiát Stenne apó! Mily boldog volt, ha esténként lezce után, karon fogva a kicsiny, s megkerülték ketten a sétátér, minden padnál megállapodva, köszöntve az ismerőseket, s felele kérdézőkódoléseikre.

Az ostromzár alkalmával, sajnos, minden megváltozott. Stenne apó boljárt bezárták, petroleumot tettek belé, s a szegény ember kényszerülve volt szünetlenül öröködni, életét a pusztasáthányt falak közt töltötte, egyedül, pipázás nélkül, fia is csak este, későn jött haza. Látni kellett volna szakállát, midőn a poroszokról beszélt. . . . A mi a kis Stennet illeti, nem sokat törődött ez új életmóddal.

Egy ostrom! Van-e valami mulatságosabb egy síhederre nézve? se iskola, se semmi tanulnivaló! Vakáció az egész idő alatt, az utca vásártérhez hasonlít.

A gyermek estig maradt künn futkározni. Elkísérte az őrségre menő csapatokat, előnyben részesítve azokat, melyeknek jó zenéjük volt. E tárgyban a kis Stenne igen járatos volt; pontosan meg tudta mondani, hogy a 96-dik nem sokat ér, de az 55-dikben ügyesek vannak.

Kosarával karján, csatlakozott azon hosszú sorhoz, mely ködös, homályos téli reggelente a úszárosok és pékek rácsai előtt szokott képződni. Ott azán, átázott lábakkal, ismeretéseket költöttek, politizáltak s neki, mint a Stenne ur fiának, mindenki kikérte véleményét. De a legmulatságosabbak voltak a játékok, s különösen a híres galoché játék, melyet a breton gyalogosok hoztak az ostrom alatt dívatba. Ha a kis Stenne sem a sáncokon, sem a sülődéken nem volt, akkor bizonyosan meg lesz vala található a galoché játszma mellett, a château d'Eau téren. Jegyezzük meg azonban, hogy ő nem játszott, arra sok pénz kellett. Megelégedett, ha szemével kísérhette a játékosokat.

Különösen egy hosszú s maga vonta magára figyelmét, kék bujkában, ki száz sou-nál kisebb tételekben nem is játszott. Mikor szaladt, hallani lehetett a pénz csörgését bujkája zsebeiben.

Egy nap, épen egy pénzdarab után hajolva, mely a kis Stenne lábaiig hengergett, így szólott hozzá sugva a hosszú: „Ugy-e rákancsítottál, he? Jól van na, ha akarod, megmondom majd, honnan kaphatsz te is.”

A játszma végeztével egy szögletbe vezető s ajánlatot tett neki, hogy menjon vele a poroszokhoz újságokat árulni, egy utjátért 30 frankot kap. Eleinte Stenne meletatlankodva utasítá vissza az ajánlatot, s három napig nem tért vissza a játékhöz. Éjjelente a galoché-t látta ágya előtt s fénylő, egymásra rakott száz sou-s darabok halmozta. A kísértés igen erős volt. Negyednap visszatért a château d'Eau-ra, meglátta a hosszú, s hagyta magát elcsábíttatni.

Havazó reggel indultak utnak, vászon-zsákkal válllunk, zubbonyaik alá dugott újságokkal. Midőn a kapuhoz értek, „még alig ptymallott. A hosszú kézen fogta Stennet, s az örhöz, egy derék vörös orru és jó képű mámlaszhoz közelítve, rimánkodó hangon szólott: „Boocsásson ki, jó uram. . . . Anyánk beteg, apánk meghalt. Kis öcsémekkel krumplit akarunk szedgetni a mezőn.”

Sirni kezdett. Stenne szívenkezeve hajtá le fejét. Az ő reg egy pillanattal rájok nézett, s aztán egy pillantást vetett az elhagyott, fehérítő utra.

„Eredjétek hát, de gyorsan, viszonzó félreállva; s ime azok már az Aubervilliersi uton vannak. A hosszú kaczagott.

A kis Stenne álomszerűleg látott összefolyni maga előtt mindent, kaszányává átalakított kovács műhelyeket, elhagyott torlaszokat nedves rongyokkal környékezte, a ködöt átlukasztó hosszú utakat, puszta, üresen, az égjelő törve. Koronként örvényeket, kázmás tisztákat, kik távcsövekkel tekintgettek alá, a kalydó tűz előtt szakadó hótló áztatott kis sátrakat. A hosszú jól ismerte az utat, a gabnaföldeken keresztül törte magát, hogy kikerülje az őrségeket. Nem kerülhetett ki azonban egy franc-tireur tanyát. A franc-tireurök egészen elfoglalták a Soissons-i vasut mentét, kicsiny, összetöprökött kunyhókkal, vízzel télt szűkek mélyén. Ez alkalommal a hosszú hiába kezdte újra történetét, nem engedték tovább menni őket. Rimánkodásai közepette egyszerre kijön az őrházból egy vén őrmester, fehérén, ránczosan, nagyon hasonlított Stenne apóhoz:

„Né, né, gyerekek, ne sirjatok már, szóla a gyermekekhez, majd elmehettek krumplit szedni, de addig is jertek bo kisé melegedni, . . . hisz ez a fickó úgy néz ki, mintha megfagyott volna.”

Jaj! pedig nem a hidegtől reszketett ám a kis Stenne, de a félelmetől, a szégyentől. Az álomlason, sovány tűz mellett néhány katona foglalt helyet, szuronyaik begyén fagyos profotot osztogatra. Közelebb sorakoztak egymáshoz, helyet adandó a gyermekeknek. Kevés kávézt nyújtottak nekik inni. A mig így iddógáltak, egy tiszt jött az ajtó elé, kiszólitá az őrmestert, helkan beszélt vele és gyorsan távozott.

„Pink! kiáltá az őrmester, sugárzó arecczal térve meg . . . az éjjel do hányunk lesz. Ki tudták a poroszok jelszavát . . . Ez egyszer, azt hiszen visszavehetjük tőlük azt az átkozott Bourget-et!”

Roppant kacagás és éljenzés harsant fel. Tánccoltak, énekeltek, csattogtatták szuronyaikat, míg a gyermekek khasználva az alkalmat, tovább tündek.

Az árkon túl már csak síkságot láttak maguk előtt, a háttérben pedig hosszú fehér falat, lövésekkel lyukgatra. A fal felé irányzák lépteiket, minden lépésnél megállva, mintha krumplikat keresgélőnének.

„Térjünk vissza . . . ne menjünk oda”, mondogatá egész idő alatt a kis Stenne.

A másik vállát vonta s tovább ment. Egyszerre egy fölfont kakas csettenését hallák.

„Fekdj le!” kiált a hosszú, földre vetve magát.

Lefeküdvén pedig egy füttyet hallatott. Másik fütty felett rá. Csuszva haladtak tovább . . . A fal előtti kopasz földön két sárga szakál tűnt elő, piszkos sipka alatt. A hosszú az árokba ugrott, a porosz mellé.

„Öcsém ez”, mondá társára mutatva.

Ez a Stenne oly kicsiny volt, hogy láttára a porosz hahotára fakadt, s kénytelen volt karjába venni, hogy a falnyílásig emelje.

A fal másik oldalán nagy földhányások, ledöntött fák, a hóban fektető üregek voltak láthatók, mindenikében ugyanazon piszkos sipkákkal, sárga szakállakkal, melyek a gyermekek láttára kacajra fakadtak.

Egy szögletben kerteszház állott, fatörzsekkel szigetelve el. Földszintje tele volt katonákkal, kik kártyáztak s lobogó tűznél levest főztek. Ahi mi jó káposzta és szalonna szag volt itt, egészen másképpen állt a dolog itt mint a franc-tireurök táborában. Fenn az emeletben a tiszték időztek. Hallani lehetett őket zongorán játszani, s pezsgős üvegeket ürítgetni. A mint a párisiak beléptek, örömrivalgással fogadták. Odanyújtották újságikat s aztán inni töltöttek nekik, s beszédbe ereszkedtek velők. Mindenki tisztnek kevés, gonosz arca volt; de a hosszúnak külvárosias modora, kétes irányú szótára mulattatta őket. Hahotáztak, utána mondták szavait, s kéjfel hengergettek a sárban, melyet Párisból hoztak számukra.

Kis Stenne maga is beszélni óhajtott volna, bebizonyítandó, hogy ő sem számár, de valami feszélyezte. Szemben vele, félre vonulva egy, a többieknél idősebb, komolyabb porosz állott, olvasva, vagy legalább azt szinlelve, mert szemel pillanattig sem hagyták el őt. Gyöngédség és szemrehányás volt e tekintetben, mintha ez embernek is egy Stenne-vel hasonkora fia lett volna, s mintha azt mondta volna magában:

„Inkább meghalnék, semhogy fiamat hasonló mesterségen lássam.”

E pillanat óta Stenne úgy érezte, mintha egy kéz nehezedett volna szívére s az fojtaná el dobogását.

Hogy e győtrelemből meneküljön, inni kezdett. Egyezre mindent forogni érzett maga körül. Haragos kacaj közepette homályosan hallotta a mint társa a nemzetőröket gunyolá, gyakorlataitak tette neveltségessé, egy Marais-i fölkelést, egy éji riadó majmolvá. Azután leeresztette hangját a hosszú, a tiszték közelebb léptek, arcaik komolyakká váltak. A nyomorult értesíteni készült őket a franc-tireurök támadásáról . . .

E perczben a kis Stenne dühösen, kijózanulva emelkedett fel:

„Hagyd ezt, hosszú . . . nem akarom!”

De a másik csak nevetett stovább folytatta. Még ez sem végezte, s a tiszték már talpon álltak. Egyikük ajtót mutatott a gyerekeknek.

Ekkor elkezdtek igen gyorsan beszélgetni egymás közt németül. A hosszú büszkén, mint egy doge lépdelt ki, pénzt csörgetve zsebében. Stenne lehajtott fővel követé, s a mint elhaladt a porosz mellett, kinek tekintete annyira zavarba hozta volt, szomorú hangon e szavakat hallá: „Nem szép — bizony nem szép!”

Könyvek boríták el szemét.

A sikra érve futásnak eredtek s sietve tértek haza. Zsákja tele volt krumplival, mit a poroszoktól kaptak, s így akadály nélkül értek a franc-tireurökig. Ott már készülődtek az éjjeli támadásra, csendben gyülekeztek a hadcsapatok a falak mögé sorakozva. A vén őrmester is ott volt, oly vidám arecczal rendezgető embereit. A mint a gyermekek előtte elhaladtak, fölismerte őket s egy mosolyt küldött utánuk.

Oh! hogy fájt e mosoly a kis Stennének. Kedve jött volna odakiáltani:

„Ne menjetek oda . . . elárultunk benneteket!” De a másik figyelmeztető: „Ha szólasz lelőnek,” s a félelem visszatartá.

Majd egy elhagyott házba léptek be, hogy felosszák pénzöket. Az igazság érdekében kénytelen vagyok kijelenteni, hogy az osztózas igazságosan történt meg, s hogy hallva a szép tallérokat zsebében csendeni, megemlékezve a galoché játékra, melyre kiltatása volt, a kis Stenne nem is találta vétkét már oly szörnyűnek.

De a mint egyedül maradt a szerencsétlen gyermek, midőn a kapukon belől, a hosszú elhagyta őt, akkor zsebei elkezdtek nehezekké válni, s a kéz, mely szívét szaggatá volt, erősebben szaggatá most, mint valaha. Páris sem tetszett neki már olyannak, a milyen volt. Az elhaladó emberek szigoruan néztek rá, mintha tudták volna honnan jön. E szót: „kém” hallotta a kocsik zajában s a dobok pergésében, miket a gyakorlatra vertek a csatorna mentén. Végre hazaért s örvendő, hogy atyja még nem tért vissza, gyorsan ment föl a szobába, hol a tallérokat, mik oly nehezek voltak, párnája alá rejté.

Soha Stenne apó nem volt oly jó, oly vidám, mint ez este, midőn hazatért. Híreket kaptak a vidékről; a haza dolga jobban állott. Evés közben a vén katona falon csüngő puszkáját nézegeté s szokott jószágos mosolyával mondá:

„Hallod-e fia, hogy fogsz te majd a poroszokra menni ha megdösz!”

Nyolcz óra felé ágyudörgést hallottak.

„Ez Aubervilliers . . . Bourgetnél verekednek — folytatá a jó ember, ki ismeré az erődket. A kis Stenne elsápadt, s nagy fáradság ürügye alatt fekkenni ment, de nem aludt.

Az ágyu folyvást dörgött. Maga elé képzelte a frank tireuröket a mint az éj leple alatt meglepik a poroszokat, s maguk esnek tőrbe. Viszszamelekedett az őrmesterre! ki feléje mosolygott s most ott látta őt a havan elterülve s még sok mást vele együtt! . . . Ennyi vének dija pedig ott bujkált párnája alatt, s ő maga volt az, fia Stennenek egy katonának . . . Könyvek fojtogaták. Az oldalszobában apját hallá járkálni ablakot nyitogatni. Alant az utcán riadót futtak, egy gyalogcsapat várt indulásra készen. Igazi csata volt ez, a szó szoros értelmében. „A szerencsétlen nem tarthatott vissza egy nyűgő sobajt.

„Mi bajod?” kérdezé Stenne apó belépve.

A gyermek más tovább nem tartóztatathatá magát, kinyitott ágyából s atyja lábai alá rogyott. E mozdulatra a tallérok földre gurultak.

„Mi ez? Loptál?” kiált fel remegve az öreg.

Ekkor egy lélekzetre elbeszélte a kis Stenne, hogy a poroszoknál volt és mit tett ott. Minél többet beszélt annál szabadabban érezte Szívét; az örvád megkönyvitette . . . Midőn elvégezte kezeibe rejté arczát és sirt.

„Apám, apám! . . .” akará mondani.

Az öreg felelet nélkül taszítá vissza s föl-szedé a pénzt.

„Mind itt van? kérdezé.

A kis Stenne igent intett. Az öreg leakasztá fegyverét s tölényi táskáját a falról s a pénzt zsebébe csuszátva mondá:

„Jól van, majd visszaadom neked.”

S ezzel a nélkül, hogy többet egy szót is szólott volna, anélkül, hogy fejét is hátra fordította volna, lement s a gyalogosok köré vegyült, kik az éjben tova haladtak. — Soha senki se látta többé.

A „KELET” magán táviratai.

Feladatott Budapestén márcz. 29. 10 ó. 45 p. d. e.
Érkezett Kolozsvárra márcz. 29. 11 ó. 35 p. d. o.

A bécsi katonai bizottság Schönfeld tábornokari főnök elnöklété alatt véleményét adott a békekötésről. E vélemény azt mondja, hogy a békepraeliminárok érintik érdekeinket, katonai hatalmunkat Szerbiára, Montenegróra, Boszniára, Albániára ki kell terjeszteni.

Ignatieffet gr. Andrassy többször kihallgatta, de neki nem nyilatkozott, Albrecht főherczeg szintén fogadta Ignatieffet.

Emlegetnek bécsi conferentiát Anglia nélkül.

Londonban provocatióknak nézik Miklós tartózkodását Konstantinápolyban. A román külügyér semmisnek jelenté ki a san-stefanoi békét Romániára nézve s a két évi occupatiót, Bessarabia elvételét nem tűri.

Anglia behívta a tartalékosokat.

Derby lemondott.

Legujabb.

Miklós nagyherczeg tegnap a szultánál ebédelt; az ebéden jelen voltak a herczegek, több orosz tábornok, továbbá Achmed Vefik, Szavfet, Namik, Reuf és Osman pasák. A szultán megajándékozta a nagyherczeget és érdemrendet adott neki, ki még egyszer meg fogja szultánt látogatni. — Török bizottságok gyűléseket rendeznek, hogy a bolgárországi muzulmánok érdekeinek megvédésére Európába küldötteket küldjenek.

A „Daily Telogr.” jelenti: Az angol kabinet tegnap tárgyalta a kedden este megérkezett orosz választ, Gorcsakov elveti az angol javaslatokat, s biztosítja Derby lordot, hogy ő teljesen méltányolja Anglia azon kívánságát, hogy a congressuson a szerződés föltételeit szóba hozza, de fön kell tartania magának azt a jogot, hogy az olyan föltételek vitatása ellen vetőt emeljen, melyeket Oroszország az európai jurisdiczió kivül fekvőknek tekint.

A „D. T.” megjegyzi erre: E választermészetes következménye az, hogy a congressus nem ül össze. A „Times” szintén költi a congressus létrejöttét, mivel a vélemény különbség Oroszország és Anglia közt legközvetlenebb látszik.

Dr. Miletics Szvetozár felségárulási pörében a királyi tábla ítéletét tegnap délelőtt hirdette ki a budapesti királyi törvényszék Bogisich alelnök jelenlétében. Dr. Mileticet elővetették, — a védője nem volt jelen. A királyi tábla az első bíróság ítéletét, mint tudva van, helybenhagyta. Miletics felebbezett és semmisségi panaszt jelentett be.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Békésy Károly.

VI.

Egy olcsó gyógyszer.

Mindenki tudja, mily kitűnő gyógyszer a kátrány a légcsőbajak, szédülés, hurut, meghűlés, s valóban a torok és tüdőbetegségek ellen.

Szerencsétlenségre sok oly beteg, kinek ezen készítmény használta, nem alkalmazza, akár ize miatti, melyet nem mindenki tűrhet, vagy azon alkalmatlanság miatt, melyet az ugynevezett kátrányvíz készítése okoz.

Ma már, hála Guyot párisi gyógyszerész ur észszerű találmányának, a betegeknek ezen többé vagy kevésbé igazolt ellenszere is megszünttetett a fentemlített készítmény által.

Guyot urnak sikerült a kátrányt könnyed, átlátszó, kocsonyaszerű burokba zárni, és azokból gömbölyded, pillula alakú tokocskákat készíteni. Ezen fokocskákból naponta a déli és esti étkezéskor két három vétetik s ezek a legcsekélyebb utóizt se hagyják hatra. Belsőleg azután a kátrány felolvad a befogáló burokból, mely a legnagyobb gyorsasággal felemésztetetik.

Ezen tokocskákat megromolhatlan tartóssággal birnak, még a felnyitott üvegnél is fenmaradók hatályukat éveken át megtartják.

A Guyot-féle kátrány tokocskákat teljes és alapos gyógyítmódot zárnak magukba, melynek költsége nem rug többre, mint naponta 10—20 krba, s melyek használata feleslegessé teszi minden más gyógyszer, mint hástítók és a többi használatát.

Ugymint minden más jó készítmény, a Guyot-féle kátrányok is számos utánzásra találnek. Guyot ur tehát csak azon üvegekcsőkért áll jól, melyek címkejének aláírása három színű nyomásban fel van tüntetve.

Raktár Kolozsvárt, Székely Miklós gyógyszerészénél.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Bérlet 9-ik sz.

Kolozsvárt, szombat mártius 30-án 1878.

Ditrőné E. Mari jutalomjátékául,
Pünkősti Anna k. a vendégfelléptéül.

Itt először:

Két fájdalom.

Dramolet 1 felvonásban. Irta: Coppé F. fordította Paulay Ede.

SZEMÉLYEK:

Berta	—	—	Ditrőné E. Mari.
René	—	—	Pünkősti Anna.
Domokos	—	—	Ditrő.

Történet Párisban.

Ezt követi:

Gyula és Györgyike.

Vigjáték 1 felvonásban. Irta: Ditrőné E. Mari.

SZEMÉLYEK:

Dorogi Kálmán földbírtokos	—	E. Kovács Gyula.
Klára, neje	—	Krasznainé.
Györgyike, leányuk	—	Ditrőné.
Zirvay Gyula, nevelt fiuk	—	Szombatnelyi.
Csikmalas, mérnök	—	Kassai.
Inas	—	Hempel.
Szobaleány	—	Szabó Bertá.

Történet Dorogi jószágán falun.

Záróadékl:

Egy játszma piquet.

Vigjáték 1 felvonásban. Franciaából fordította Komlósy Dezső.

SZEMÉLYEK:

Rocheferrier marquis	—	Ditrő.
Anatole, fia	—	Krasznai.
Merczier, kereskedő	—	Szentgyörgyi.
Róza	—	Ditrőné.

Történet Párisban Mercziernél.

Pünkősti Anna k. a. a jutalmazandó iránti szíveskedéssel működik közre.

Kezdete pontban 7 órakor.

Nem hivatalos.

(105) **Március 1-jén** **200,000 frtos** főnyereményt egy általunk kiadott **igérvénnyel** nyerték meg.

IGÉRVÉNYEK

hitel-sorsjegyekre **bécsi-sorsjegyekre**
csak 4 1/2 frt. és 50 kr. bélyeg csak 2 frt. és 50 kr. bélyeg.
A kettő együtt csak 6 frt. és bélyeg.

Főnyeremény. **400,000 ft!** Főnyeremény.

Húzás 1878 április 1-én.

Bécs. Wollzeile 13. **MERCUR** Bécs. Wollzeile 13.
kezelőségének váll. üzlete.

(117) **Arlejtési hirdetmény.** (2-3)

A zilahi eszmadia ipar-társulat részéről közhírré tétetik, hogy Zilah városában egy 14107 frt 20 kr-ra előirányzott áruló színnek felépítése nyilvános árlejtés mellett vállalkozóknak kiadatik.

Az árlejtés határidejéül Zilahon f. 1878. évi április 23-dika d. e. 9 órára tűztetik ki, aldirott társulati elnök lakásán, a hol is a részletes feltételek április 15-től kezdve megtekinthetők.

Minden árverezni kívánó 5 % bánatpénzt tartozik letenni; zárt ajánlatok is elfogadhatók a kikötött bánatpénz mellékletével.

Zilah, 1878. mártius 26-kán.

Ferenczi András,
a zilahi eszmadia ipar-társulat elnöke.

Az emberi nem százezrei köszönhetik szép hajukat az egyes-egyedül létező legjobb és legbiztosabb hajnövesztőszernak.

Nincs már jobb valami

a haj **előmozdítására** mint a világ minden részében oly ismeretes a híressé lett, az orvosi kar által megvizsgált, a legfőbb és legbiztosabb sikerrel koronázott és ő cs. kir. apostoli Felsége **I. Ferencz József** Magyarország és Csehország kir.

Reseda-göndörítő-hajkenőcs

melynek szabályszerű használatánál a fej tő legkopaszabb helyei is teljhajzattá válnak, s szürke s vörös hajzat sötétzöldül, csodálatos módon erősíti a hajszálakat, mindenféle korpaképzést pár nap alatt tökéletesen eltávolít, a haj kihullását rövid idő alatt tökéletesen és mindenkorra megakadályozza, s a hajnak természetes fényt ad és hullámszerű képet vesz fel.

Rendkívül kellemes illata és pompás kiállítása által azonkívül még fűdését is képezi a legfinomabb pipere asztalnak is.

Egy tégely ára használati utasítással (hét nyelven) 1 frt 50 kr., postán küldve 1 frt 60 kr.

Ismét eladók 110 elengedőben részesülnek.

Gyár és főközponti szállítási raktár nagyban és kicsiben

POLT KÁROLY

illatservez és több cs. kir. szab. tulajdonosnál Bécsben, József város, piaristautca, 14 szám saját házában, a hova minden írásbeli megrendelés intézendő, melyek a pénz előleges beküldése, vagy postai utánvét mellett a leggyorsabbban teljesítenek.

Főraktár: **Kolozsvárt egyedül Wolff János** gyógyszerárúháznál.

NB. Valamint minden kútfő gyártmányát, úgy már engedélyt a német és hami-sítók kísérletnek meg, s az okból kéri mindenki, hogy vásárlás végett egyedül a fentebbi raktárhoz forduljon a Polt Károly bécsi reseda-göndörítő-kenőcsét világosan megismerje, figyeljen a fentebbi védjegyre.

(119) **„DER ANKER“** (1-*)

Geschäftsauweis für den Monat Januar 1878.

In diesem Monate wurden 373 Anträge zur Versicherung von fl. 880,268 eingereicht, und zwar: 255 Anträge zur Versicherung von fl. 626,964 auf den Todesfall, und 118 Anträge zur Versicherung von fl. 253,304 auf den Erlebensfall.

Ausgefertigt wurden: 258 Policen über auf den Todesfall versicherte fl. 599,833, und 135 Policen über auf den Erlebensfall fl. 275,764, zusammen 393 Policen über fl. 875,597 versicherter Kapitale.

Die Einnahmen dieses Monats bestehen in fl. 119,788 an Prämien, und fl. 152,992 an Associations Einlagen, zusammen fl. 272,780.

Für Sterbefälle wurden fl. 32086 bezahlt.

Seit dem Bestande der Anstalt wurden nach Sterbefällen fl. 7091855.

Die 187 1/2 Association ergab ein Kapital von fl. 8101176.

(46) **Indiai szivarkák.** (6-*)

Párisi gyógyszerész Grimault és társának Canabis indica-ból (indiai kender) készült szivarkák, melyeket párisi orvosok nehéz lélegzés, burn, rekedtség, mellszorogás, hangtalanság és arcizogálat dalm ellen csaknem csatlaltnak nyilvánítottak, mostanig még semmiféle gyógyszer sem érte el.

Valódi Wilhelm-féle

Gyógyszerként az év minden szakában használható. Gyógyszerként az év minden sz. kában használható.

csúsz- és köszvény-ellenes VÉRISZTÍTÓ TEA.

(Tisztítja a vért csúsz- és köszvény ellen.)

Egyetlen, biztosan ható vértisztító szernak van elismerve.

Atea. k. udvari korlát. Határoztott Jónak. nokság engedélyével az. hónyalt, 1858 december 7-én. kitűnő hatást, sikere kelt végezés alapján. jeles.

Ezen tea az egész szervezetet megtisztítja, áthatja, mint semmi másféle szer, a test részeit, s felhasználást folytán eltávolít belőle minden tisztátalan köranyag-lerakódást; hatása is biztosan tartós.

Gyökereken gyógyít csúsz, köszvényt, gyermeklábát s más idült makacs bajt, folyton gyönyörű sebeket, valamint nemi és bőrkülföldi betegségeket, gúrcsöket, a testen és arcon bőrszemet és bujaszemes dagadtakat.

Rendkívül jó sikert mutatott a tea máj- és lépdagadat ellen, valamint aranyeres bajoknál, sápkórban, heves ideg- isom- és csukló-fájdalmakban, astán gyomorszorulásban, székibajokban, altesti dugulásban, hűdabajokban, magtkülföldi, tehetetlenségi és fehérfolyásos esetekben, sat.

Szenvedések, mintek görvény, mirigydagadat gyorsan és tökéletesen gyógyíttatnak a tea kitartó élvezete által, mert szelid, olvasztó és vizelethajtó szer.

Csalhatlan bálmatos sikerek.

Wilhelm Ferencz, gyógyszerész urnak Neunkirchenben Bécs mellett.

Wochelner-Feistritz (Krain), 1. október 1872.

Tekintetes úr! Ismét szíveskérem van mintegy három csomagra „őnök vértisztító teájából,” mintán a kitűnő és „Wilhelm csúsz- és köszvényellenes vértisztító teának” nevezett szer kétszeri használata után, annak jeles hatásáról meggyőződtem. Kérem a vértisztító teát postai utánvét mellett küldeni.

Tisztelettel: Jerala János, káplán.

Wilhelm Ferencz, gyógyszerész urnak Neunkirchenben Bécs mellett.

Blumenthal, Temesmegye, Magyarhon, 1. október 1872.

Kérek önnek „Wilhelm-féle csúsz- és köszvény ellenes teájából,” melynek gyógyhatásos sikeréről már meggyőződtem, még három nyálbat postai utánvét mellett.

Tisztelettel: Fischer Ferencz, magy. kir. postamester.

Wilhelm Ferencz, gyógyszerész urnak Neunkirchenben Bécs mellett.

Tuschkau Pilsen mellett, 1. október 1872.

Ha korábban ismerem vala önnek „csúsz- és köszvényellenes vértisztító teáját,” már rég mekkültem volna sok éves bajomtól és sok forinttal, melyet egészségem helyreállítására véget kiadott, gazdaságban lennék. Eddig foraktárból Prágából hozattam a megbecsülhetetlen szer, ma egyenesen önhez fordulok, kérvén, hogy postafordultával tizenkét nyálbat utánvét mellett küldjen szíveskedjék.

Tisztelettel: alázatos szolgáló Dúzl József.

Wilhelm Ferencz, gyógyszerész urnak Neunkirchenben Bécs mellett.

Gutenstein, 1. október 1872.

Küldjön nekem minél előbb két nyálbat Wilhelm-féle csúsz- és köszvényellenes vértisztító teát, mint rendesen, postai utánvét mellett. Látom, hogy önnek teája nélkül nem élhetek többé.

Tisztelettel: Haselsteiner Flórián, 43 sz. a Klosterthalban.

Az oly számos elismerő iratok folytatása közelebből fog következni, mert lehetetlen egyszerre mindnyait hozni.

Óvás hamisítás és rászedés ellen.

Megvételei szíveskedjék a n. e. közönség törvényes védjegyemre és csomagára figyelni, mely minden nyálbat külső felén látható, hogy hamisítások által rá ne csodolhassék.

valódi Wilhelm-féle csúsz- és köszvényellenes vértisztító tea csak Wilhelm csúsz- és köszvényellenes vértisztító teája nevezetű gyárát Neunkirchenben Bécs mellett, vagy a hirlapokban közlöt raktárakból kapható.

Egy 8 adagra osztott, orvosi utasítás szerinti készített pakét ára különböző nyelven írt használati utasítással együtt 1 frt., külön göngy- és bélégre 10 kr.

A t. közönség könyvelme tekintetéből a Wilhelm-féle csúsz- és köszvényellenes vértisztító tea kapható még:

Kolozsvárt: VALENTINI A. gyógyszer-nél.
Abrudbányán: Vlade N.-nél.
Aradon: Tones és társánál.
Beszterceán: Kelp Frigyes, Tergovits és Zintzénél, Dietrich és Fleischernél.
Balasszállván: Schieszl Károly, gyógyszer.
Brassóban: Jekelius N., gyógyszerésznél.
Földvárán: Polberth Fr., gyógyszer.
Gyula-Fehérvárt: Fröhlich, gyógyszer.
Lekenkén: Scheint Fr., gyógyszer.
Maros-Vásárhelyt: Bucher Miksánál.
Nagy-Bányán: Haracek J., gyógyszer.

Nagy-Enyeden: Binder Ágoston, gyógyszer.
Nagy-Szebenben: Thalmyer Frigyesnél.
Románban: (Moldova) Dányi Józsa, gyógyszer.
Segesvárt: Tentsch J. B.-nél.
Szász-Régenben: Leonhár J.-nél.
Szászvároson: Reckert Károly, gyógyszer.
Szászsebenben: Reinhard J. C. gyógyszer.
Szerdahelyt: Schimmert Chr. Fr.
Vajda-Hunyadon: Acker Frigyes.
Verespatakon: Moldován Lajos.
Vizaknán: Cronberg János.

(112) **Eladó sima szőlő vesszők.** (3-4)

Gróf Wass Ádámnál CZEGBEN csomagolással együtt: Sauvignon, Semilion, Muscat-araisimotte, Cabernet-franc, Gross - Marsanne: 1000 darab 18 frt., 100 db. 2 frt. Vegyes muskotályok, fejér és vörös Chasselas és piros Malvoisie 100 darab 1 frt 50 kr.

(113) **Kiadó vendéglő.** (2-3)

A kolozsvári ev. ref-egyház „három lilium-hoz” címzett vendéglője f. év április-hó 7-dikén délután 3 órakor, Szentgyörgy naptól kezdve több évre közárverezésen haszonbérbe fog adatni.

Feltételek láthatók, Vizi Endre mérnökál helytt, görbeszappanotca 4 sz. alatt.

STEIN JÁNOS

könyv- és zeneműkereskedésében

következő legújabb megjelent művek kaphatók:

A gyümölcsfa tenyésztés tana.

Vezérfonalul, gyümölcsfatenyésztési előadások és önképzés számára.

Dr. LUCAS EDE és Dr. MEDICUS FRIGYES

ily című munkájának 5-dik kiadása nyomán magyarra fordította, illetőleg átdolgozta VILLÁSI PÁL

a keszthelyi m. k. gazd. tanintézetnél főkertész és kert. tanár.

105 a szöveg nyomott fametszettel.

Ára 2 forint.

Hivatalos levelező.

Kör- és községjegyzők, községielőjárók és olyanok használatára, a kik jegyzői szigorlatra készülnek.

MEZEI ISTVÁN-tól. Ára 1 frt 20 kr.

A községi közigazgatás kézikönyve.

Községi és körjegyzők, községielőjárók, szolgabírák, megyei bizottmányi tagok, adó és katonagygyel foglalkozók, ügyvédek, lelkészek, tanítók; de különösen községjegyzői vizsgára készüők részére. Elméleti és gyakorlati útmutató a legújabb törvények alapján.

Irtá DOBOZI ISTVÁN. Ára 2 frt 50 kr.

Anyagi és alaki váltójog.

Irtá dr. APÁTHY ISTVÁN.

II-dik rész. Váltóeljárás irománpéldákkal.

Ára 2 frt.

Utvezető a szőlészethen és borászatban.

A jobb szőlőművelés, borkészítés és pinczegazdálkodás helyes alapelveit népszerűsíteni stb.

Irtá TERSÁNCZKY JÓZSEF orvos. 31 ábrával.

Ára 30 kr.

A felvidék.

Politikai tanulmány.

Irtá GRÜNWALD BÉLA.

Ára 1 frt.

Gazdasági trágayisme vagy is a trágayás alapelvei.

A magyar gazdaközönség számára.

Irtá dr. Nyáry Ferencz. Ára 50 kr.

A gazda, kertész és erdész leghasznosabb barátai az állatok között.

Irták SPORZON PÁL és ÉBNER SÁNDOR, gazd. akad. tanár.

Ára 50 kr.

A párbaj szabályai,

melyeket gyakorlatból merítve összeszedett Chappon Lajos.

Magyar és német nyelven együtt. Ára 1 frt 50 kr.

Theoretisch — praktische Anleitung zur FECHT-KUNST,

von Louis Chappon. Mit 80 lithografirten Tafeln.

Ára 2 frt.

A gyámsági és gondnoksági ügyek kézikönyve.

Tekintettel az elmélet és gyakorlat igényeire

85 irománpéldával.

Irtá Knorr Alajos. Ára 3 frt.

Magánjogi kodificácionk, hajdan és most.

Irtá dr. Herczegh Mihály. Ára 50 kr.

Első magyar részvény-serfőződe **KÖBÁNYÁN** Erste Ungarische Actien-Bierbrauerei

főraktára az erdélyi részekre **STEINBRUCH**

Haupt-Depot für Siebenbürgen bei

CSIKI TESTVÉREK

KOLOZSVÁRT. **KLAUSENBURG.**

100 palack kiviteli Aszokser	26 frt 80 kr.	100 Flaschen Export Lagerbier	f. 26.80
100 " " Marcziusi	28 frt 80 kr.	100 " " Märzen	f. 28.80
100 " " Dupla marcziusi	30 frt 80 kr.	100 " " Doppelmärzen	f. 30.80
100 " " Udvariser (Pilseni mód szerint.)	30 frt 80 kr.	100 " " Hofbier (nach Pilsner Art.)	f. 30.80

Csomagolás 50 üvegenként történik ládákba, melyeket 1 frt 20 kr., csomagolást 15 krba számítjuk.

A helyben Kolozsvárt elfogyasztandó minden 100 palack ser után külön 4 frt városi fogyasztási illeték fizetendő.

Az általunk kiszolgáltattott sörös palackok százát, ládával együtt Kolozsvárra visszazáratva 12 frt 40 krba visszavesszük, mely összegből, Kőbányárai visszazáratásért 3 frt 8 kr. leszámítatik.

(118) **ELADÁSI ÁRAK KICSINYBEN. — DETAIL PREISE.** (2-7)

1 Palack kiviteli Aszokser.	1 Flasche Export Lagerbier	28 kr.	Palackok 10 krba számítatnak és vétetnek vissza.
1 " " Marcziusi	1 " " Märzen	30 kr.	Flaschen werden zu 10 kr. berechnet und zurük genommen.
1 " " Dupla marcziusi.	1 " " Doppelmärzen	32 kr.	
1 " " Udvariser	1 " " Hofbier (Pilseni mód szerint. Nach Pilsner Art.)	32 kr.	

Nyomatott Stein János m. k. egyetemi nyomdájánál az ev. ref. tanoda betárolja Kolozsvárt.